

วิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Practices in Reading of Graduate Students, Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

นันทวัฒน์ พารณนิสรีย์¹ สิริกร กาญจนสุนทร² และชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง³
Nunthawat Paronisaree, Sirikorn Karnjanasuntorn, and Chairat Wongkitrungruang

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ เพื่อเปรียบเทียบวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ และปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 252 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test, One-way ANOVA และหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe หรือ LSD ค่าไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และด้านการจดบันทึกหรือแลกเปลี่ยน

¹ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³อาจารย์ประจำสาขาพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.23, 2.21, 2.04, 2.23, 2.30 และ 2.27 ตามลำดับ) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ (ความถี่ในการอ่านหนังสือเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเรียนในแต่ละเทอม และเหตุผลในการอ่านหนังสือเรียน) และปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม (การสนับสนุนจากอาจารย์ คณะ/ภาควิชา และมหาวิทยาลัย) มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .01 และ .001

คำสำคัญ: การอ่านหนังสือ, การสนับสนุนทางสังคม, นิสิตปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Abstract

This research aimed to study practices in reading, to compare practices in reading of graduate students, faculty of Social Sciences, Kasetsart University as classified by personal factors, and to study data of reading factors and social supports relating to practice in readings. The sample consisted 252 graduate students, faculty of Social Sciences, Kasetsart University. The data collection used questionnaires. Statistic used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA that paired difference compared by Scheffe or LSD methods, Chi-square, and Pearson's product moment correlation coefficient. Statistical significant level was set at .05.

The research results indicated that practice in reading in overall and aspects, including reading's aiming aspect, surveying content aspect, reading content aspect, abilities to apply aspect, and taking note and exchange of idea aspect had moderate level (\bar{x} = 2.23, 2.21, 2.04, 2.23, 2.30, and 2.27 respectively). Hypothesis testing indicated that data of reading (including frequency of reading, reading's duration in each time, period for reading in each

semester, and reason to read) and social support (including lecturers, faculty/department, and university's support) were related to practice in readings in overall at the statistical significance level of .05, .01 and .001.

Keywords: Reading, Social Support, Graduate Student, Kasetsart University

1. ความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานอันเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ เช่นเดียวกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน เนื่องจากปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าในด้านการพิมพ์ และเทคนิคอื่นๆ ทำให้วิทยากรต่างๆ เผยแพร่ออกมาในรูปแบบของสิ่งพิมพ์เป็นส่วนมาก การแสวงหาความรู้จึงมิได้มาจากการฟังหรือการซักถามเท่านั้น ด้วยเหตุนี้การอ่านจึงกลายเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งช่วยให้มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทั่วถึง ดังนั้นผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านย่อมเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและสามารถหาความรู้ไปพัฒนาสติปัญญา อารมณ์และสังคมได้ดีขึ้น (เพลินพิศเนติธรรมกุล, 2546) และผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2551) เกี่ยวกับการอ่านหนังสือของประชากรนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานในปี พ.ศ. 2551 ซึ่งรวมการอ่านหนังสือทุกประเภท และการอ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ซีดี ฯลฯ พบว่าผู้ที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปมีอัตราการอ่านหนังสือนอกเวลาเรียนหรือนอกเวลาทำงานลดลงจากผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2548 จากร้อยละ 69.1 เป็นร้อยละ 66.3 ทั้งนี้เพราะใช้เวลาดูโทรทัศน์และไม่มีเวลาอ่านหนังสือ อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่รัดตัว เพราะฉะนั้นการอ่านหนังสือของประชาชนต้องมีการพัฒนาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ การอ่านหนังสือเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในด้านการสื่อสารและการพัฒนาประเทศไม่ว่าความเจริญในสังคมไทยจะเพิ่มมากขึ้นเพียงใด การอ่านยังจะต้องมีความจำเป็นมากขึ้น เพราะการที่จะพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า รัฐบาลจำเป็นต้องวางแผนพัฒนาทั้งสังคมเมืองและชนบทซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศให้ได้พัฒนาไปโดยพร้อมเพรียงกัน สิ่งที่เป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาก็คือการรับรู้ข่าวสารข้อมูลของคนในชุมชนต่างๆ โดยที่ทุกคนสามารถที่จะสื่อสารและค้นหาข้อมูลรวมทั้งรับรู้ความหมายของข่าวสารได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะด้านการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่างๆ (ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์, 2537)

ในการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องศึกษาทั้งในห้องเรียนและแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน ด้วยตนเองควบคู่กันไปด้วย นักศึกษาจะต้องอาศัยทักษะการรับสารที่เลอค่าคือการอ่านอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา นักศึกษาจำเป็นต้องอ่านหนังสือเป็นจำนวนมากเพื่อประกอบการเรียน เพื่อศึกษาค้นคว้าและพัฒนาความรู้ให้แตกฉานมากกว่าที่เรียนในห้องเรียน (สุวดี ภูประดิษฐ์, 2546) แต่ที่ผ่านมามีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือเฉพาะที่เกี่ยวกับการทนายงานหรือที่ได้รับมอบหมาย หรือจะค้นคว้าอ่านช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อาทิ ก่อนสอบเก็บคะแนนสอบกลางภาคและสอบปลายภาคเท่านั้น เนื่องมาจากการไม่รู้จักแบ่งเวลาสำหรับการค้นคว้าและให้ความสำคัญกับการอ่านที่นอกเหนือจากการอ่านหนังสือในห้องเรียน หรือมีสิ่งอื่นๆ ที่กระตุ้นความสนใจมากกว่า เหตุที่นักศึกษาไม่ค่อยอ่านหนังสือมีอีกมากหรือหลายประเด็น ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ประกอบกับปัจจุบันมีทางเลือกของกิจกรรมอื่นๆ ที่เกิดขึ้นให้เลือกและได้รับความนิยมอย่างมาก อาทิ การฝึกอบรมต่างๆ รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) จึงทำให้นักศึกษาละเลยการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นเอกสาร ตำรา หรือวารสาร รวมทั้งงานวิจัยและงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง (โชคชัย เพ็ชรนคร และคณะ, 2549)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิจัยเรื่องวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เนื่องจากนิสิตในระดับดังกล่าวจำเป็นต้องอ่านหนังสือและค้นคว้าเพิ่มเติมเป็นอย่างมาก เพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะทางวิชาการและทักษะทางวิชาชีพ ตลอดจนมีศักยภาพในการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ในการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสร้างสรรค์ให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงภายใต้บริบทของสังคมไทย (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2554) อีกทั้งการศึกษาดังกล่าวเป็นการเรียนเพื่อศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับหน่วยสังคมต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมของมนุษย์ และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งการจะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว มีอาจใช้ความรู้เพียงศาสตร์เดียวเพื่อมาอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น แต่จะต้องอาศัยการรวบรวมความรู้จากหลายสาขาวิชาแล้วนำมาเชื่อมโยงกันที่เรียกว่า “สหวิทยาการ” ส่งผลให้นิสิตที่ศึกษาในคณะสังคมศาสตร์ต้องค้นหาความรู้ที่มีมิติทั้งความกว้างและลึก ดังนั้นการอ่านจึงถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนสำหรับผู้ศึกษาคณะสังคมศาสตร์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ และปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตปริญญาโทที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 835 คน (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2558) โดยสามารถแบ่งออกเป็น 9 สาขาวิชา ประกอบด้วย 1. การจัดการความขัดแย้ง 2. การบริหารและพัฒนาสังคม 3. จิตวิทยาชุมชน 4. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ 5. ประวัติศาสตร์ 6. พัฒนสังคมศาสตร์ 7. ภูมิศาสตร์การวางแผนพัฒนา 8. รัฐศาสตร์ และ 9. สังคมวิทยาประยุกต์ ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้การคำนวณด้วยวิธีของ Taro Yamane (1967 อ้างถึงใน สิทธิ ธีรสรณ์, 2551) ได้จำนวน 270 คน จากนั้นผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยนำจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณข้างต้นมาจำแนกออกเป็นสาขาวิชาทั้ง 9 สาขา

จากนั้นแบ่งสัดส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชาให้ได้ครบตามจำนวน ต่อมาใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental random sampling) กับนิสิตในแต่ละสาขาวิชาจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 270 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการพิจารณาจากกรอบแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ ปัจจัยสนับสนุนทางสังคม และวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ การทดสอบเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรง ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้มีเนื้อหาตรงและตอบกับวัตถุประสงค์ (Content Analysis) โดยให้กรรมการที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้ถูกต้อง

2. การหาค่าความเชื่อมั่น โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนิสิตปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน จากนั้นใช้วิธีวัดค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลจากการศึกษาค่าเชื่อมั่น พบว่าปัจจัยสนับสนุนทางสังคม ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว 0.782 การสนับสนุนจากอาจารย์ 0.845 การสนับสนุนจากคณะ/ภาควิชา 0.739 และการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย 0.921 ส่วนวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน 0.772 การสำรวจเนื้อหา 0.783 การอ่านเนื้อหาในหนังสือ 0.840 ความสามารถในการประยุกต์ใช้ 0.898 และการจดบันทึกหรือแลกเปลี่ยน 0.834

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือให้สาขาพัฒนาสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยอีก 2 คนนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเอง จากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผู้ศึกษาสามารถเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 252 ฉบับ ร้อยละ 93.33 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 270 คน เนื่องจากในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล (เดือนมกราคม 2559) เป็นภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษา 2558 อันเป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาชั้นปี

ที่ 2 ในบางสาขาวิชาไม่ได้มีการเรียนการสอนเนื่องจากเป็นช่วงทำวิทยานิพนธ์หรืองานศึกษาค้นคว้าอิสระ อีกทั้งในบางสาขาวิชาก็มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาไปก่อน จึงทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานหาความแตกต่างความพึงพอใจในการรับบริการ โดยใช้ค่าสถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe' ค่า Chi-square และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

5. ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.6 อายุ 20 -25 ปี ร้อยละ 50.8 ศึกษาอยู่ชั้นปี 1 ร้อยละ 76.2 ประกอบอาชีพ นิสิต/นักศึกษา ร้อยละ 38.5 มีรายได้เดือนละ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 54.0 เรียนสาขาวิชารัฐศาสตร์ ร้อยละ 46.0 และสถานภาพทางการเรียนภาคพิเศษ ร้อยละ 78.2 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือเรียน ทุก 4-5 วัน มากที่สุด ร้อยละ 37.7 ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน 30 นาที - 1 ชั่วโมง ร้อยละ 31.3 ในแต่ละเทอมอ่านหนังสือมากกว่า 1 เล่มมากที่สุด ร้อยละ 76.6 ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเรียน ส่วนใหญ่อ่านช่วงก่อนนอน มากที่สุด ร้อยละ 72.2 ใช้ช่วงเวลาใกล้สอบในการอ่านหนังสือมากที่สุด ร้อยละ 54.4 และมีเหตุผลในการอ่านหนังสือเรียน เพื่อต้องการผ่านการสอบในรายวิชาต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 78.6

กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การสนับสนุนจากอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมาคือ การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย 4.08 การสนับสนุนจากคณะ/ภาควิชา ค่าเฉลี่ย 3.73 และการสนับสนุนจากครอบครัว ค่าเฉลี่ย 3.66 ตามลำดับ

วิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ

วิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.23 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า วิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.40 รองลงมาคือ การจดบันทึกหรือแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็น ค่าเฉลี่ย 2.27 การอ่านเนื้อหาในหนังสือ ค่าเฉลี่ย 2.23 การตั้งจุดประสงค์ การอ่าน ค่าเฉลี่ย 2.21 และการสำรวจเนื้อหา ค่าเฉลี่ย 2.04 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน ชั้นปี และสาขาวิชาที่ต่างกันมีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่ด้านการสำรวจเนื้อหา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพการเรียน ที่ต่างกันมีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ไม่แตกต่างกันในภาพรวมและรายด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือมีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติ ในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าความถี่ในการอ่านหนังสือเรียนมีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05, .05 และ .01 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเรียนมีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่าน หนังสือ ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ ด้านความสามารถในการ ประยุกต์ใช้ และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01, .01 และ .001 จำนวนหนังสือเรียนที่อ่าน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือทั้งภาพ รวมและรายด้านทุกด้าน

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเรียนแต่ละวัน มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติใน การอ่านหนังสือ ด้านการสำรวจเนื้อหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเรียนแต่ละเทอม มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติ ในการอ่านหนังสือ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่าน เนื้อหาในหนังสือ และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, .01, .001 และ .05

เหตุผลในการอ่านหนังสือเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ

ด้านการจัดบันทึกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01, .05, .05 และ .01

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสนับสนุนจากครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวมและรายด้าน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การสนับสนุนจากอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และด้านการจัดบันทึกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05, .01, .01, .01 และ .001

การสนับสนุนจากคณะ/ภาควิชา มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05 และ .01

การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ ด้านการจัดบันทึกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .05, .01, .05 และ .01

7. การอภิปรายผล

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีอายุตั้งแต่ 20-64 ปี โดยมีกลุ่มอายุ 20 -25 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 50.4) ซึ่งเป็นช่วงอายุของนักศึกษาที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วศึกษาต่อในระดับปริญญาโทโดยยังไม่ผ่านประสบการณ์การทำงาน 0eนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิต/นักศึกษาจึงมากที่สุดเช่นกัน (ร้อยละ 38.5) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 26-30 ปี (ร้อยละ 25.8) ซึ่งเป็นช่วงอายุของผู้ที่กำลังประกอบอาชีพเป็นระยะเวลาไม่นาน ส่วนมากนิสิตประกอบอาชีพในหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 38.2) นิสิตมีช่วงรายได้ 10,001-20,000 บาทมาก

ที่สุด (ร้อยละ 54) ซึ่งเป็นระดับอัตราจ้างของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เพิ่งเข้าสู่ระบบแรงงานจนถึงผู้ที่เริ่มมีประสบการณ์การทำงานน้อย รวมถึงเป็นระดับรายได้ที่ผู้ปกครองให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิต/นักศึกษาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำวันในแต่ละเดือน ผู้ที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทจึงเป็นนักศึกษาที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน สามารถสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของสังคมที่ให้ความสำคัญกับระดับการศึกษาที่สูง ทั้งในแง่ของค่านิยมที่เชื่อกันว่ายิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงจะได้เป็นเจ้าคนนายคน ในแง่ของการสร้างโอกาสในการสมัครงานที่มากขึ้น และการปรับฐานรายได้หรือเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ที่ประกอบอาชีพ นิสิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ เพราะว่าหลักสูตรของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความหลากหลายและสามารถตอบสนองได้ตรงต่อการนำไปใช้ในสายงานราชการได้โดยพิจารณาจากการที่มีนิสิตศึกษาในสาขาวิชารัฐศาสตร์ร้อยละ 46 และมีสถานภาพทางการเรียนภาคพิเศษร้อยละ 78.2 เนื่องจากการเรียนในภาคพิเศษนั้นไม่กระทบต่อเวลาในการทำงานเพราะมีการเรียนการสอนในเวลาหลังเลิกงานและวันหยุด

2. ปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ

นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความถี่ในการอ่านหนังสือเรียนมากที่สุดคืออ่านทุก 4-5 วัน (ร้อยละ 37.7) อ่านหนังสือช่วงเวลาก่อนนอนในแต่ละวัน (ร้อยละ 72.2) โดยใช้ระยะเวลา 30 นาที-1 ชั่วโมง (ร้อยละ 31.7) สอดคล้องกับผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2551) พบว่าจำนวนประชากรอายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไปในกรุงเทพมหานครใช้เวลาอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน/นอกเวลาทำงานเป็นเวลา 30-59 นาทีมากที่สุด และอ่านหนังสือช่วงเวลาใกล้สอบในแต่ละภาคเรียน นิสิตมีเหตุผลในการอ่านหนังสือเรียนคือเพื่อต้องการผ่านการสอบในรายวิชาต่างๆ (ร้อยละ 79.0) สามารถบอกได้ว่านิสิตมีพฤติกรรมการอ่านที่ไม่สม่ำเสมอและใช้เวลาอ่านไม่นานในแต่ละครั้ง เมื่อพิจารณาข้อมูลการอ่านหนังสือในแต่ละเทอมและเหตุผลในการอ่านหนังสือเรียนประกอบการวิจารณ์สามารถอธิบายได้ว่านิสิตส่วนมากอ่านหนังสือช่วงใกล้สอบและก่อนสอบ โดยอ่านทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนมาเพื่อการผ่านสอบในแต่ละครั้งเท่านั้น ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาของไพฑูรย์ สีน

ลาธรัตน์ (2543) ที่เสนอหลักการความเป็นนักวิชาการ อันหมายถึงความเป็นผู้ที่แสวงหา และพัฒนาความรู้อยู่ตลอดเวลา

3. ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนจากครอบครัว พบว่า นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในภาพรวมในระดับมาก อธิบายได้ว่าครอบครัวมีความต้องการส่งเสริมให้นิสิตได้รับการศึกษาในระดับที่สูง เพราะการศึกษาในระดับที่สูงสามารถทำให้นิสิตมีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดี รวมทั้งสามารถนำไปประกอบการปรับฐานรายได้หรือเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานได้ อีกทั้งนิสิตส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ยังมีได้ประกอบอาชีพและมีได้แยกครอบครัว จึงส่งผลให้ครอบครัวยังคงการสนับสนุนต่อไป เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครอบครัวของท่านไม่รบกวนท่านเวลาที่ท่านอ่านหนังสือ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะวานิสิตในระดับปริญญาโทมีความเป็นผู้ใหญ่สามารถรับผิดชอบตนเองได้ สมาชิกในครอบครัวจึงให้อิสระในการอ่านแก่นิสิตและช่วยเหลือโดยการไม่มารบกวนขณะอ่านหนังสืออันเป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อสมาธิการอ่าน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือครอบครัวของท่านพูดคุยหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่ท่านอ่าน เนื่องจากบุคคลในครอบครัวของนิสิตมีพื้นความรู้ไม่ตรงกับสาขาวิชาของนิสิต จึงไม่สามารถพูดคุยหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่นิสิตอ่านได้

การสนับสนุนจากอาจารย์ พบว่า นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์ในภาพรวมในระดับมาก และเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยการสนับสนุนสูงที่สุดเมื่อเทียบกับการสนับสนุนจากแหล่งที่มาอื่นๆ อธิบายได้ว่าคณาจารย์เป็นผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงกับการเรียนในระดับปริญญาโท ทั้งในด้านการสอนการมอบหมายงาน การแนะนำเอกสารตำราเรียน การออกข้อสอบ และการเป็นที่ปรึกษางานวิจัยให้กับนิสิต ซึ่งภาระหน้าที่ดังกล่าวของอาจารย์ล้วนแต่เป็นข้อกำหนดให้นิสิตเกิดการอ่านหนังสือเพื่อกระตุ้นให้นิสิตมีความรู้เพียงพอต่อการนำไปใช้ในกิจกรรมทางการศึกษาที่กล่าวมา เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การที่อาจารย์มอบหมายให้นิสิตค้นคว้าทำรายงานและการแนะนำหนังสือให้อ่าน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคืออาจารย์กำหนดให้อ่านหนังสือนอกเวลา เพราะว่าในทางปฏิบัติ

คณาจารย์เพียงแค่แนะนำเอกสารที่ควรอ่านเพิ่มเติมในเค้าโครงการสอน (Course Syllabus) มิได้มอบหมายหรือกำหนดให้นิสิตได้อ่าน ผนวกกับพฤติกรรมของนิสิตที่ให้ความสำคัญกับเอกสารหรือตำราเรียนหลักซึ่งมีรายละเอียดตรงกับเนื้อหาการเรียนในชั้นเรียนมากกว่าเอกสารอ่านเพิ่มเติม

การสนับสนุนจากคณะ/ภาควิชา พบว่านิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับการสนับสนุนจากคณะ/ภาควิชาในภาพรวมในระดับมาก เพราะว่าคณะ/ภาควิชา มีรูปแบบการสนับสนุนโดยการอำนวยความสะดวกในด้าน การให้บริการทางวิชาการ การจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมถึงจัดเอกสารและตำราเรียนให้กับนิสิต ส่งผลให้นิสิตสามารถอ่านหนังสือได้มากขึ้นเพราะประหยัดเวลาที่จะต้องเลือกสรรหนังสือและการไปหาสถานที่อื่นๆ เพื่ออ่านหนังสือ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า คณะ/ภาควิชาของท่านมีห้องสมุดประจำหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เพราะว่าท่านมีห้องสมุดประจำหน่วยงาน ส่งผลให้นิสิตสามารถค้นคว้าในประเด็นที่ตนสนใจ ทั้งหนังสือเรียนหรืองานวิจัยอันมีลักษณะเนื้อหาที่เป็นเชิงลึกหรือเฉพาะทางมากกว่าที่จัดสรรในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย อีกทั้งทำให้นิสิตไม่ต้องใช้เวลาเดินทางไปห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเพื่อทำการอ่านหรือค้นคว้า ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือคณะ/ภาควิชาของท่านมีหนังสือหรือวารสารที่ตรงตามความต้องการของท่าน เพราะว่านิสิตมีความต้องการหนังสือหรือวารสารที่มีเนื้อหาอันเป็นคำตอบแบบเบ็ดเสร็จที่ตอบโจทย์ของนิสิตได้ทันทีที่อ่านเสร็จสิ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับราชกิจจานุเบกษา (2548) ได้กล่าวถึงเป้าหมายการศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท ไว้ในแนวคิดเรื่องการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษาว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นๆ ได้ ดังนั้นวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือที่เหมาะสมจึงควรเป็นการอ่านที่มีการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์เช่นกัน

การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในภาพรวมในระดับมาก อธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมีความสามารถในการจัดสถานที่ที่มีบรรยากาศเหมาะสมต่อการอ่าน มีแหล่งสืบค้นที่ทันสมัย และมีฐานข้อมูลที่หลากหลายกว่าระดับคณะ/ภาควิชา ทำให้ง่ายต่อการสืบค้นหนังสือที่ต้องการและสถานที่เอื้ออำนวยให้สามารถอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกนิษฐา มหาวงศ์ทอง (2553) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่าน

และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การอ่านของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ผลการศึกษาพบว่า ด้านการได้รับปัจจัย ส่งเสริมการอ่าน พบว่าการส่งเสริมจากสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาราย ข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือห้องสมุดของมหาวิทยาลัยมีแหล่งสืบค้นที่เข้าถึง ง่าย เพราะว่าแหล่งสืบค้นของมหาวิทยาลัยมีความทันสมัยใช้งานง่าย (user friendly) และมีการจัดการกับฐานข้อมูลที่เป็นระบบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บรรณารักษ์ ให้คำแนะนำช่วยเหลือท่านในการสืบค้นข้อมูล ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการที่มีแหล่ง สืบค้นที่เข้าถึงง่ายและใช้งานง่ายสามารถสืบค้นได้ด้วยตนเอง จึงทำให้ความช่วยเหลือ จากบรรณารักษ์ลดลง

4. วิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ

ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน พบว่า นิสิตมีการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่านิสิตยังมิได้มีการตั้งจุดประสงค์การอ่านในแต่ละ ครั้งอย่างสม่ำเสมอก่อนการอ่าน แต่จะตั้งจุดประสงค์การอ่านในวัตถุประสงค์ที่สำคัญ สำหรับตัวนิสิต เช่น การสอบเก็บคะแนน หรือทำงานที่อาจารย์มอบหมาย โดยข้อที่มีค่า เฉลี่ยมากที่สุดคือนิสิตจัดลำดับความสำคัญของจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมากเพียงด้านเดียวที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Beth Azar (2010) ที่ได้เสนอวิธี ปฏิบัติในการอ่านขั้นตอนแรกด้วยการจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่จะอ่านจากความ สำคัญของข้อคำถามที่ต้องการหาคำตอบ ทั้งนี้เพราะว่านิสิตมีเวลาในการอ่านที่จำกัด อันเนื่องมาจากการทำงานประจำหรือการเดินทาง แต่ทว่าเมื่อพิจารณารายข้อ ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมายในการอ่านกลับพบว่ามีพฤติกรรมในระดับ ปานกลางทั้งสิ้น สามารถอธิบายได้ว่านิสิตให้ความสำคัญกับการอ่านเพียงเพื่อมุ่งหา คำตอบที่ตนเองต้องการเท่านั้น โดยมีได้วางแผนการอ่านในแต่ละครั้ง ซึ่งขัดแย้งกับ แนวคิดในการอ่านของ Beth Azar (2010) ที่เสนอให้ผู้อ่านทำรายชื่อของหัวข้อและ ตั้งเป้าหมายการอ่าน เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตและวางแผนในการอ่านทั้งในด้าน ปริมาณและคุณภาพ เช่น การใช้เวลาในการอ่าน 0eนวนของเนื้อหาที่จะอ่าน และ เนื้อหาสาระที่จะได้รับเมื่ออ่าน

ด้านการสำรวจเนื้อหา พบว่า นิสิตมีการสำรวจเนื้อหาอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่านิสิตมิได้มีการอ่านหนังสือที่สม่ำเสมอหรืออ่านเพื่อความรอบรู้ เพราะการ

อ่านในรูปแบบดังกล่าวจะทำให้ผู้อ่านสนใจส่วนประกอบต่างๆ ของหนังสือหรือสำรวจหนังสือหลายๆ เล่ม เพื่อให้เข้าใจภาพรวมของหนังสือหรือทิศทางของเนื้อหาที่หนังสือจะนำไปสู่ รวมทั้งนิตินิติให้ความสำคัญกับการสำรวจส่วนประกอบต่างๆ ของหนังสือไม่มาก เพราะมุ่งการสำรวจแต่เพียงเนื้อหาที่ตอบโจทย์เท่านั้น โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนิตินิติสำรวจหนังสือโดยดูจากหัวข้อในแต่ละบทเพราะว่านิตินิติต้องพิจารณาว่าหัวข้อดังกล่าวตรงกับความสนใจของตนหรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิดการอ่านที่มีประสิทธิภาพของฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2544) ที่ได้เสนอวิธีการอ่านโดยตรวจดูส่วนต่างๆ ของหนังสือรวมไปถึงหัวข้อหรือเนื้อเรื่องบางตอน/บางบทว่าเป็นเรื่องที่ต้องการอ่านหรือไม่ เนื้อเรื่องมีขอบเขตเพียงใด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือท่านสำรวจหนังสือโดยพิจารณาจากสำนักพิมพ์ก่อนอ่าน สามารถอธิบายได้ว่านิตินิติพิจารณาความสำคัญของหนังสือโดยมุ่งพิจารณาด้านเนื้อหาเป็นหลัก มิได้ยึดติดกับชื่อเสียงของสำนักพิมพ์

ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ พบว่า นิตินิติมีการอ่านเนื้อหาในหนังสืออยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่านิตินิติมีการอ่านในลักษณะการท่องจำแต่เฉพาะข้อความหรือเนื้อหาส่วนที่มีความสำคัญ โดยสามารถพิจารณาได้จากพฤติกรรมรายข้ออื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญและถือเป็นหัวใจหลักในการอ่านเพราะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านอันเป็นรูปแบบการอ่านที่สอดคล้องกับการเรียนในระดับปริญญาโทกลับพบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ไม่สอดคล้องแนวคิดของฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2544) ที่กล่าวถึงการอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ การอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหา อันเป็นขั้นตอนกระบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนิตินิติมีการอ่านหนังสือไปด้วยและทำ Highlight ข้อความสำคัญไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของ Beth Azar (2010) ที่ได้เสนอเทคนิคการอ่านไว้ว่าควรเน้นข้อความสำคัญ ด้วยการขีดเส้นใต้หรือ highlight เพื่อให้ง่ายต่อการจดจำ

ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ พบว่า นิตินิติมีความสามารถในการประยุกต์ใช้อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่านิตินิติมีการอ่านในลักษณะเน้นการท่องจำ จึงมิได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการวิเคราะห์และเชื่อมโยงสิ่งที่ได้อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการอ่านของลาว์ธีย์ สังกษพันธานนท์ และคณะ (2549) ที่กล่าวว่าหลังจากการอ่าน ผู้อ่านจะสามารถสร้างความคิดใหม่ของตนเองได้ การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นทักษะสำคัญของการทำวิจัยอันเป็นปรัชญาของ

การศึกษาในระดับปริญญาโท เพราะถ้าหากนิสิตขาดทักษะการอ่านในระดับดังกล่าว จะส่งผลให้การทำงานวิจัยของนิสิตมีปัญหาได้เช่นกัน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนิสิตสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่อ่านกับความรู้เดิมของท่านได้ รองลงมาคือท่านสังเกตเห็นหรือใช้ประโยชน์ได้ตรงกับวัตถุประสงค์มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายข้ออื่นๆ ซึ่งมีสาระสำคัญในด้านการเกิดความรู้และนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ที่เรียกว่า “การสังเคราะห์” กลับมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพของฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2544) ที่กล่าวถึงการอ่านเชิงสังเคราะห์โดยการนำความรู้เดิมมารวมกับความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่านจนสามารถสร้างงานใหม่ขึ้นมาได้

ด้านการจดบันทึกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พบว่า นิสิตมีการจดบันทึกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่าเป็นผลจากการอ่านในลักษณะของการท่องจำเนื้อหาเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจึงเป็นเพียงการแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้อ่านมาเท่านั้น มิได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ที่พบจากการอ่านหรือการสรุปของนิสิต ส่งผลต่อการจดบันทึกให้อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เพราะสิ่งที่จะจดบันทึกหลังจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมิได้แตกต่างกับสิ่งที่ตนได้อ่าน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือนิสิตมีการค้นคว้าข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ท่านสนใจเพิ่มเติมหลังจากอ่านจบ สอดคล้องแนวคิดกระบวนการอ่านของลาวัณย์ สังขพันธ์ และคณะ (2549) ที่กล่าวว่าหลังจากการอ่าน ผู้อ่านทำการศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมต่อไป ส่วนรายข้ออื่นๆ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ เมื่อนิสิตอ่านจบท่านจะแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในสิ่งที่อ่าน ไม่สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการอ่านของกัลยา ยวณมาลัย (2539) ที่ได้เสนอข้อควรปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนักอ่านที่ดีคือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยเมื่ออ่านเรื่องใดแล้วควรนำเสนอข้อความที่ได้อ่านมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับการกระทำเช่นนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ทราบว่าตนเองอ่านเป็นหรือไม่ จับจุดสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องหรือไม่ อีกทั้งยังได้ทราบความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับความรู้ของตน

ภาพรวมของวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ พบว่า นิสิตมีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสืออยู่ในระดับปานกลางทั้งภาพรวมและรายด้าน อธิบายได้ว่านิสิตยังมีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือที่ไม่ต่างจากการอ่านระดับปริญญาตรี ยังคงมีรูปแบบการอ่านเพื่อ

การท่องเที่ยวมากกว่าการไปประยุกต์ใช้หรืออ่านเพื่อความรอบรู้ ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ผนวกกับยังไม่มีความรู้ในการอ่านที่เหมาะสมกับระดับปริญญาโท ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณารายข้อในด้านดังกล่าวจะพบว่าเป็นการเกิดความรู้ในลักษณะที่ต่อยอดมาจากพื้นฐานและประสบการณ์ความรู้เดิมมากกว่า การเกิดความคิดที่แตกแขนง ส่วนด้านการสำรวจเนื้อหาเป็นด้านที่มีค่าน้อยที่สุด สามารถอธิบายได้ว่านิสิตมีการสำรวจเอกสารหรือสิ่งพิมพ์โดยมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาด้านในที่จะสามารถตอบจุดประสงค์การอ่านครั้งนั้นได้มากกว่าการสำรวจส่วนประกอบอื่นๆ ของหนังสือ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือที่แตกต่างกัน

พบว่า นิสิตที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ทันอินทร์อาจ (2550) ที่ศึกษาอิทธิพลของลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีนิสัยการอ่านไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนต่างกัน มีนิสัยการไม่อ่านแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ รอดแก้ว (2545) ที่ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสกลนคร พบว่านักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกัน มีนิสัยรักการอ่านที่แตกต่างกัน และรัชฎาพร ธีรารวรรณ (2555) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านวิธีการอ่านและปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่าเพศ สาขาวิชา และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการอ่านหนังสือ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือมีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ความถี่ในการอ่านหนังสือเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้านของวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือพบว่า ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน และด้านการสำรวจเนื้อหามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือเรียน สามารถอธิบายได้ว่านิสิตใช้ความถี่ในการอ่านหนังสือเรียนเพื่อการตั้งคำถามหรือ

ข้อสงสัยและคัดเลือกหนังสือที่มีเนื้อหาหรือหัวข้อที่สามารถตอบคำถามหรือข้อสงสัยของตนได้ ยิ่งนิสิตมีความถนัดในการอ่านหนังสือเรียนที่บ่อย การสำรวจหนังสือก็จะยิ่งมีปริมาณมาก ทั้งส่งผลให้การตั้งประเด็นคำถามก่อนการอ่านในแต่ละครั้งยิ่งมีความชัดเจนยิ่งขึ้น และยังสามารถอธิบายได้ว่านิสิตที่มีความถนัดในการอ่านหนังสือเรียนบ่อย เป็นผู้ที่มีวินัยเพราะรู้จักการแบ่งเวลาบางส่วนในชีวิตประจำวันมาใช้อ่านหนังสือ สอดคล้องกับอดุลย์ วิริยเวชกุล (2541) กล่าวถึงความสามารถการจัดการเรื่องเวลาและการมีวินัยในตนเองเป็นทักษะที่ควบคู่กับการศึกษาในระดับดังกล่าว นิสิต/นักศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองอย่างสูง เพราะการศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมุ่งมั่น พยายามทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ และเวลาเพื่อให้อ่านหนังสือและประโยชน์จากการศึกษาพร้อมทั้งสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้านของวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือพบว่า ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ และด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื่องจากกระบวนการอ่านทั้ง 3 ขั้นตอนเป็นวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ จึงสามารถอธิบายได้ว่านิสิตใช้ระยะเวลาในการอ่านเพื่อหาความรู้ที่นิสิตจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยใช้ระยะเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมงเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้มีสาเหตุจากการใช้เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันเพื่อทำงานประจำหรือช่วยงานของครอบครัว รวมถึงการใช้เวลาเดินทางในแต่ละวัน ดังนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือประสิทธิภาพในการอ่านแต่ละครั้ง เนื่องจากนิสิตมีเวลาไม่มากสำหรับการอ่านในแต่ละครั้งเพราะปัจจัยต่างๆ รวมถึงยังมีปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อ การอ่านด้วย เช่น เรื่องของสุขภาพการขาดสมาธิ ความไม่เข้าใจเนื้อหา เป็นต้น

ช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านในแต่ละเทอม มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม เมื่อพิจารณารายด้านของวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือพบว่า ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา และด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านในแต่ละเทอม ซึ่งวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือทั้ง 3 ด้านดังกล่าวเป็นกระบวนการตั้งคำถามจนถึงค้นหาคำตอบ สามารถอธิบายได้ว่า ช่วงใกล้สอบมีผลให้นิสิตเกิดการตั้งคำถามในลักษณะคาดการณ์ข้อคำถามที่จะถามในข้อสอบผ่านการพิจารณาเนื้อหาที่ได้เรียนในชั้นเรียน จากนั้นจึงทำการสำรวจเนื้อหาในหนังสือหรือเอกสารต่างๆ เพื่อหาตำราที่มีข้อความที่สามารถตอบข้อคำถามดังกล่าว

ได้ และจึงทำการอ่านหนังสือเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับเตรียมตัวสอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐา มหาวงศ์ทอง (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่านและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน พบว่าวัตถุประสงค์ในการอ่านของพระนิสิตลำดับที่ 1 คือ อ่านเพื่อสอบผ่านหลักสูตรหรือวิชาที่เรียน เหตุผลในการอ่านหนังสือเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม อธิบายได้ว่าจำนวนเหตุผลในการอ่านหนังสือเรียนยังมีมาก ยิ่งส่งผลให้นิสิตมีวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือมาก เพราะนิสิตต้องอ่านหนังสือในจำนวนที่มากขึ้นเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของตนเองที่มีหลายข้อได้ เมื่อพิจารณารายด้านของวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือพบว่ามีเพียงด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการอ่านหนังสือเรียน สามารถสะท้อนให้เห็นการอ่านของนิสิตที่แม้จะมีเหตุผลในการอ่านมากหรือน้อยเท่าไร นิสิตก็ยังคงอ่านในลักษณะเดิมๆ คือการอ่านเพื่อท่องจำเนื้อหา มิได้สรุปและทำความเข้าใจอันเป็นทักษะสำคัญของการอ่านในระดับปริญญาโท

ปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ ด้านจำนวนหนังสือเรียนที่อ่านไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวมและรายด้าน เมื่อนำข้อมูลวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือทั้ง 5 ด้านมาประกอบการพิจารณา พบว่าการอ่านของนิสิตมีลักษณะการอ่านเพื่อหาคำตอบในข้อสงสัย มิใช่ระดับการอ่านของการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์เนื้อหา ดังนั้นแม้ว่าจำนวนหนังสือที่อ่านจะเป็นปริมาณน้อย แต่หากนิสิตคิดว่าตนได้รับคำตอบที่พอใจแล้วก็จะหยุดอ่านต่อทันที ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพของฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2544) กล่าวถึงกระบวนการอ่านที่มีประสิทธิภาพ (Reading Efficiency) ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์เนื้อหา ควรอ่านหนังสือหลายเล่มในเรื่องเดียวกัน เพื่อเปรียบเทียบและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือหลายเล่มเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ส่วนช่วงเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือเรียนในแต่ละวัน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม แต่มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ ด้านการสำรวจเนื้อหาโดยช่วงเวลาก่อนนอนเป็นช่วงเวลาที่มีการสำรวจเนื้อหามากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ว่างหลังเลิกเรียนและหลังเลิกงานสำหรับนิสิตที่มีสถานภาพทางเรียนภาคพิเศษ จึงเป็นเวลาสำหรับนิสิตที่จะพิจารณาดำรงเรียนที่มี

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การสนับสนุนจากอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตในภาพรวมและรายด้าน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า อาจารย์เป็นผู้ที่ส่งผลต่อการอ่านของนิสิตโดยตรงในฐานะผู้ให้ความรู้/คำปรึกษา เป็นผู้มอบหมายงาน ออกข้อสอบและแนะนำหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียนให้นิสิต ส่งผลให้นิสิตเกิดการอ่านหนังสือเพื่อมีความรู้ในการนำไปใช้ทำความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน การสอบ และทำงานวิจัยได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพลินพิศ เนติธรรมกุล (2546) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านโดยการแนะนำหนังสือและการมอบหมายงานให้ทำ

การสนับสนุนจากคณะ/ภาควิชา มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า คณะ/ภาควิชามีรูปแบบการสนับสนุนด้วยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งด้านสถานที่และด้านการให้บริการทางวิชาการ รวมถึงให้การสนับสนุนทางด้านวัสดุด้วยการจัดเตรียมเอกสารหรือตำราเรียนให้กับนิสิต จึงส่งผลให้มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตที่เกี่ยวกับการสำรวจเนื้อหาและความสามารถในการประยุกต์ใช้ เพราะเอกสารดังกล่าวย่อมต้องมีเนื้อหาที่ตรงกับการเรียนในชั้นเรียนอันเป็นแนวทางให้นิสิตสามารถนำไปใช้ในการหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้

การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือในภาพรวม ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า สถาบันการศึกษามีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านในด้านของการจัดสถานที่และสร้างบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย ห้องสมุดส่วนกลางมีปริมาณและความหลากหลายของสิ่งที่จะอ่าน มีแหล่งสืบค้นที่ทันสมัย มีการจัดฐานข้อมูลของทรัพยากรที่เป็นระบบง่ายต่อการสืบค้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพลินพิศ เนติธรรมกุล (2546) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่าสถาบันการศึกษามีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านของนักศึกษาและสอดคล้องกับกนิษฐา มหาวงศ์ทอง (2553) ที่ศึกษาพฤติกรรมการอ่านและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลา พูน พบว่าการได้รับปัจจัยส่งเสริมการอ่านด้านการส่งเสริมจากสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ นอกจากวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการตั้งจุดประสงค์การอ่าน ด้านการสำรวจเนื้อหา ด้านการอ่านเนื้อหาในหนังสือ ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้ และด้านการจดบันทึกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จะสามารถเป็นแนวทางในการอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับการเรียนปริญญาโท เนื่องจากการเรียนในระดับดังกล่าวมีความจำเป็นต้องอ่านหนังสือเป็นจำนวนมาก เพื่อให้มีข้อมูลประกอบการเรียนมากเพียงพอ ภายใต้เวลาอันจำกัดในแต่ละวันของนิสิต รวมถึงหากนิสิตมีเวลามากเพียงพอควรเพิ่มกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นในเนื้อหาวิชาที่เรียนและจดสรุป เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการเรียนในวิชานั้นๆ เพราะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะทำให้ตนเองทราบระดับความรู้ของตนเอง ว่ามีความลึกซึ้งหรือถูกต้องตรงกับประเด็นหรือไม่ อีกทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นการกระตุ้นให้นิสิตต้องค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อให้มีข้อมูลมาใช้ในการแลกเปลี่ยนครั้งต่อไป ส่งผลให้เกิดการอ่านหนังสือที่มากขึ้น

สำหรับนิสิตปริญญาโทที่ประกอบอาชีพพร้อมกับศึกษาไปด้วย เป็นผู้ที่มีงานทำในวันปกติแล้วจึงมาเข้าชั้นเรียนในช่วงเย็นถึงกลางคืน ส่วนวันเสาร์อาทิตย์ที่เป็นวันหยุดก็มีการเรียนการสอน จึงทำให้เวลาในการทำกิจกรรมอื่นๆ ลดลง จึงขอเสนอให้นิสิตกลุ่มดังกล่าวมีการวางแผนบริหารเวลาด้วยการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่างในชีวิต แบ่งเวลาให้ถูกทั้งในเรื่องส่วนตัว การเรียน การทำงาน โดยเฉพาะการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง เพราะความอ่อนล้าจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการอ่านลดลง

ส่วนนิสิตในระดับปริญญาโทส่วนมากเป็นบัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพนิสิต/นักศึกษาไม่ได้ทำงานในวันปกติ ก็สามารถนำการวางแผนบริหารเวลาด้วยการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่างในชีวิตไปใช้ได้ ถึงแม้ว่าจะมีเวลาว่างมากเพียงพอสำหรับการศึกษา เพราะการจัดสรรเวลาให้เป็น ถือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการดำเนินชีวิตอันเป็นการสร้างวินัยในการอ่านหนังสือได้ และยังเป็นวิธีการปรับตัวสำหรับการศึกษาครั้งใหม่ในระดับที่สูงขึ้น

2. เนื่องจากคณาจารย์เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตมากที่สุด ผู้ศึกษาจึงขอเสนอว่า ให้อาจารย์เป็นผู้แนะนำวิธีปฏิบัติในการอ่าน

หนังสือในบางคาบเรียนแก่นิสิต เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการอ่านหนังสือ รวมถึงอาจต้องมีการอธิบายขยายความที่อยู่ระหว่างบรรทัด (Between the line) ในข้อความหรือประเด็นที่สำคัญให้นิสิตได้เข้าใจมากขึ้น เพิ่มกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน โดยที่อาจารย์ทำหน้าที่เป็นกระบวนการที่ตั้งคำถามแล้วให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่ม หรือมีการให้คะแนนพิเศษสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับอาจารย์ในชั้นเรียน และแนะนำหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละคาบเรียนให้กับนิสิตเพิ่มขึ้น เพื่อกระตุ้นให้นิสิตมีการสำรวจหนังสือที่มากขึ้น

3. คณะ/ภาควิชาควรเพิ่มการตรวจสอบสภาพของหนังสือหรือทรัพยากรที่มีอยู่ ว่าเกิดความชำรุดเสียหายหรือไม่ เพราะสภาพความชำรุดเป็นปัญหาและอุปสรรคในการอ่านที่พบจากการศึกษา อีกทั้งเพิ่มการจัดสถานที่หรือสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อการอ่าน เช่น ห้องสมุดหรือห้องศึกษาด้วยตนเอง (Study room) ประจำคณะ/สาขาวิชา หรือบริเวณสำหรับอ่านหนังสือในแต่ละคณะ/สาขาวิชาที่มีบรรยากาศสงบอุณหภูมิที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความดึงดูดในการอ่านหนังสือ และปรับปรุงระบบการสืบค้นในฐานข้อมูลของคณะ/ภาควิชาให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

4. ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยควรเพิ่มการตรวจสอบสภาพของหนังสือหรือทรัพยากรที่มีอยู่ว่าเกิดความชำรุดเสียหายหรือไม่และเพิ่มปริมาณสถานที่อ่านหนังสือ เช่น จำนวนโต๊ะ-เก้าอี้สำหรับนั่งอ่าน มุมนั่งอ่านหนังสือ ห้องอ่านหนังสือ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรแยกตัวแปรอิสระรายด้านเหตุผลในการอ่าน ออกจากปัจจัยข้อมูลเกี่ยวกับการอ่านหนังสือมาเป็นตัวแปรอิสระด้านเหตุผลในการอ่านแล้วทดสอบความสัมพันธ์หรือหาค่าอำนาจในการจำแนก เพื่อให้ทราบว่าเหตุผลด้านใดที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือ

2. ควรศึกษาวิธีปฏิบัติในการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาโท คณะอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือศึกษาภาพรวมของทั้งมหาวิทยาลัย

3. ควรศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนิสิตปริญญาโท ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ การทำความเข้าใจ และการสรุปความ เนื่องจากการอ่านในลักษณะดังกล่าวมีการศึกษากับนิสิต/นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำนวนน้อย

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา มหาวงศ์ทอง. (2553). **พฤติกรรมการอ่านและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่านของพระนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน**. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
สารสนเทศศึกษา, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กันยา ยวนมาลัย. (2539). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา ทันอินทร์อาจ. (2550). **อิทธิพลของคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ:
ศิลปาบรรณาคาร.
- โชคชัย เพ็ชรนคร พรสวรรค์ สังรวมใจ วรรณภา พันวัน จินตนา ธาณีรัตน์ ดุษฎีพร
ฤทธิช่วย วิภารัตน์ วงศ์รัตน์ รุจณี วิชาศาสตร์ รวีวรรณ กายพันธ์ และทัศนีย์
มากสวี่. (2549). **พฤติกรรมการอ่านหนังสือของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม**. งานวิจัยวิชาการวิจัยทางธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปี การ
ศึกษา 2549, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- บัณฑิตวิทยาลัย. (2554). ประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่อง **คุณลักษณะ
บัณฑิตที่พึงประสงค์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**
_____. (2558). ข้อมูลนิสิตปัจจุบันระดับปริญญาโท ณ เดือนตุลาคม ประจำปี
2558 (Online). http://www.grad.ku.ac.th/grad_data/master.php. 28
ตุลาคม 2558
- เบญจวรรณ รอดแก้ว. (2545). **ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อนิสัยรักการอ่านของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏสกลนคร**. รายงานการวิจัย, สถาบันราชภัฏสกลนคร
- ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์. (2537). “การส่งเสริมการอ่านในยุคโลกาภิวัตน์”. วารสาร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 13 (2): 90-92.
- เพลินพิศ เนติธรรมกุล. (2546). รายงานการวิจัยพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาสถาบัน

- ราชภัฏสุราษฎร์ธานี. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: สถาบันราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน. (2543). **รายงานการวิจัยเอกสาร เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้
ในระดับบัณฑิตศึกษา**. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รัฐภาพร ธีราวรรณ. (2555). **การศึกษาพฤติกรรมการอ่าน วิธีการอ่านและปัญหา
การอ่านของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**. การค้นคว้าแบบ
อิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2548). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548**.
- ลาวัณย์ สังข์พันธานนท์ นิตยา วรณกิติร์ รัญชนีย์ ศรีสมาน และเข็มฤทัย บุญวรรณ.
(2549). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). **การสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร ปี พ.ศ.
2551**.
- สิทธิ์ ธีรสรณ์. (2551). **เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวดี ภูประดิษฐ์. (2546). **การอ่านในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2541). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา**. พิมพ์
ครั้งที่ 2. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Beth Azar. (2010). Sink or Skim? Tackle that Endless Pile of Books and
Journal Articles with the Help of These Reading Tips (Online).
<http://www.apa.org/gradpsych/2010/11/skim.aspx>. 24 มิถุนายน 2559.